

Ośno Lubuskie, dnia 08 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie

VIII Wydział Gospodarczy

ul. Małopolska 17, 70-952 Szczecin

za pośrednictwem

Prezes Krajowej Izby Odwoławczej

ul. Postępu 17A, 02-676 Warszawa

Skarżący (Zamawiający): Skarb Państwa – Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Ośno Lubuskie

Strona przeciwna skargi (Wykonawca): 1. Katarzyna Gruszka prowadząca działalność gospodarczą pod firmą AGRO-LAS Katarzyna Gruszka,
2. Piotr Dudała prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Usługi Leśne Piotr Dudała,
3. Marcin Kuciński prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Leśnych Marcin Kuciński
reprezentowani przez:
pełnomocnika Roberta Gruszkę,
ul. Kopernika 11, 69-113 Czarnów

Przystępujący po stronie Zamawiającego: Rafał Hartwich prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Usługi Leśne Rafał Hartwich

sygn. akt KIO 637/15

Skarga

na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 14 kwietnia 2015 r.

wydany w sprawie o sygnaturze akt KIO 637/15

I Działając na podstawie art. 198a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (zwanej dalej: „PZP”) **zaskarżam w całości** wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 14 kwietnia 2015 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt: KIO 637/15.

II Zaskarżonemu wyrokowi **zarzucam**:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik postępowania tj.:
 - a) art. 192 ust. 7 PZP w zw. z art. 180 ust. 3 PZP poprzez orzeczenie w zaskarżonym wyroku, co do zarzutu, który nie był zawarty w odwołaniu,
 - b) art. 190 ust. 1a PZP poprzez uznanie, że Przystępujący nie wykazał, iż cena oferty nie jest rażąco niska,
 - c) art. 190 ust. 5 PZP poprzez uznanie, że fakty powszechnie znane wymagają przedstawienia dowodu z dokumentu,
 - d) art. 190 ust. 7 PZP poprzez brak wszechstronnej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na uznaniu, iż wyjaśnienia Przystępującego nie potwierdzają, że cena oferty została skalkulowana prawidłowo oraz, że nie są spójne i przekonujące, że zaoferowana cena nie jest rażąco niska,
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:
 - a) art. 90 ust. 1 PZP poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że wykonawca zobowiązany jest wykazać, że cena jego oferty nie jest rażąco niska wyłącznie za pomocą dowodów z dokumentów, podczas gdy ustawodawca nie ogranicza katalogu dopuszczalnych środków dowodowych,
 - b) art. 90 ust. 3 PZP w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 4 PZP poprzez ich zastosowanie i nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, powtórzenia czynności badania i oceny ofert oraz odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę Rafała Hartwicha (Przystępującego), podczas gdy Przystępujący złożył wyjaśnienia, które nie potwierdziły, że oferta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia.

III W związku z powyższym, **wnoszę o**:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie, co do istoty sprawy poprzez oddalenie odwołania w całości,
- 2) zasądzenie od Strony przeciwnej skargi (Wykonawcy) na rzecz Skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów postępowania związanych z rozpoznaniem odwołania,

ponadto, wnoszę o:

- 3) przeprowadzenie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy prowadzonej przez Krajową Izbą Odwoławczą pod sygn. akt KIO 637/15 tj. Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia wraz z załącznikami, oferty złożonej przez Przystępującego oraz Stronę przeciwną, wyjaśnień Przystępującego z dnia 12.03.2015 r. oraz z dnia 18.03.2015 r., zawiadomienia o wyborze oferty najkorzystniejszej, pisma Dyrektora RDLP w Szczecinie z dnia 08.04.2015 r. – na okoliczność wykazania przez Przystępującego, że cena ofertowa nie jest rażąco niska oraz na okoliczność, że cena ofertowa Przystępującego nie stanowi ceny rażąco niskiej,
- 4) przeprowadzenie dowodu z dokumentu faktury VAT 9/02/201 na okoliczność wiedzy Zamawiającego w zakresie cen rynkowych transportu maszyn,
- 5) przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze strony Artura Tutki - Nadleśniczego Nadleśnictwa Ośno Lubuskie oraz z zeznań świadka Wojciecha Chochowskiego - Zastępcy Nadleśniczego (adres do doręczeń: Nadleśnictwo Ośno Lubuskie, ul. Rzepińska 11, 69-220 Ośno Lubuskie) na okoliczność specjalistycznej wiedzy Zamawiającego z zakresu prowadzenia gospodarki leśnej, w tym świadczenia usług leśnych, wiedzy Zamawiającego z zakresu kosztów utrzymania i eksploatacji maszyn wielooperacyjnych, sposobu oceny wyjaśnień Przystępującego oraz wykazania przez Przystępującego, że cena ofertowa nie jest rażąco niska.

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem Krajowa Izba Odwoławcza (zwana dalej: „KIO”) uwzględniła odwołanie oraz nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, powtórzenie czynności badania i oceny ofert i odrzucenie oferty złożonej przez wykonawcę Rafała Hartwich. Zdaniem Skarżącego omawiany wyrok nie odpowiada prawu z następujących przyczyn:

Zgodnie z art. 180 ust. 3 PZP, Odwołanie powinno wskazywać czynność lub zaniechanie czynności zamawiającego, której zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy, zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów, określać żądanie oraz wskazywać okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające wniesienie odwołania. W związku z powyższym, zarzut stanowi zespół okoliczności faktycznych i prawnych obejmujących co najmniej wskazanie kwestionowanej czynności lub zaniechania zamawiającego oraz okoliczności faktycznych i prawnych, z których odwołujący wywodzi naruszenie przez zamawiającego przepisów Prawa

zamówień publicznych. **Zarzut powinien być określony w terminie przewidzianym do wniesienia odwołania oraz sformułowany w sposób jednoznaczny i precyzyjny.**

Odwołujący konsekwentnie wskazywał w treści wniesionego odwołania następujące zarzuty:

- działanie Zamawiającego w zakresie uznania za ważne ofert, które powinny zostać odrzucone jako rażąco niskie na podstawie art. 90 PZP (jako podstawa prawna wniesienia odwołania),
- naruszenia przepisów art. 7 ust. 1 PZP poprzez prowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z treścią tego przepisu, poprzez naruszenie przez zamawiającego zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, w skutek czego, w postępowaniu naruszone zostały ww. przepisy PZP w zw. z art. 5 Kodeksu cywilnego,
- naruszeniu art. 90 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 3 PZP poprzez błędną ich wykładnię, nie wezwanie do złożenia wyjaśnień wykonawców których oferty nosiły znamiona rażąco niskich, nieodrzucone ofert podlegających odrzuceniu zawierających rażąco niską cenę, a ich złożenie stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,
- naruszeniu art. 91 ust. 1 PZP w związku z dokonaniem wyboru oferty najkorzystniejszej z naruszeniem obowiązujących przepisów, pozbawiając prawa do uznania oferty Odwołującego za ofertę najkorzystniejszą.

Podsumowując, Odwołujący zarzucił naruszenie art. 90 PZP (bez wskazania, który dokładnie przepis tego artykułu został naruszony) w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 PZP, kwestionując zachowanie Zamawiającego polegające na niewezwaniu wykonawców (wszystkich) do wyjaśnień w zakresie ceny rażąco niskiej. Powyższy zarzut nie może znaleźć uzasadnienia w kontekście oferty Przystępującego, gdyż bezspornym jest, iż Zamawiający wezwał tego wykonawcę do wyjaśnień dwukrotnie. Natomiast zarzut dotyczący zaniechania czynności odrzucenia ofert innych wykonawców, Odwołujący motywował naruszeniem zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, którego to zarzutu KIO nie uwzględniła. Z uzasadnienia odwołania wynika nadto, że Odwołujący kwestionuje wyłącznie rozbieżności pomiędzy treścią wyjaśnień Przystępującego z dnia 12.03.2015 r. oraz z dnia 18.03.2015 r., które to rozbieżności są pozorne, gdyż dotyczą innych czynności wykonawcy (cięcia rębne i przedrębne). W szczególności, Odwołujący nie kwestionował stawek wynagrodzenia, wydajności sprzętu, sposobu wyliczenia kosztów utrzymania pracowników oraz liczby pracowników przyjętej do kalkulacji ceny oferty. Tym samym, ani w treści petitum odwołania, ani w treści uzasadnienia, **Odwołujący nie sformułował zarzutu dotyczącego zaniechania przez Zamawiającego odrzucenia oferty Przystępującego zawierającej cenę rażąco**

niską, ani czynności polegającej na uznaniu przez Zamawiającego, iż Przystępujący wykazał, że jego cena nie jest rażąco niska tj. zarzutu naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 4 PZP w zw. z art. 90 ust. 2 i 3 PZP, który stanowił podstawę do uwzględnienia odwołania przez KIO. Podniesienie nowego zarzutu w toku rozprawy przed KIO należy uznać za spóźnione. W ocenie Skarżącego, po upływie terminu na wniesienie odwołania możliwe jest dalsze przytaczanie dowodów oraz argumentacji na poparcie stanowiska strony, natomiast nie jest możliwe formułowanie nowych bądź istotna zmiana postawionych zarzutów. Wbrew powyższym argumentom, KIO błędnie uznała, że sposób sformułowania zarzutów obarczony był jedynie pomyłką, którą można było sprostować na rozprawie. Natomiast w toku rozprawy niemożliwe było sanowanie błędnego sformułowania zarzutów odwołania, zwłaszcza, że Odwołujący podnosi i kontynuuje te same zarzuty i ich uzasadnienie w wielu miejscach odwołania. Zgodnie z art. 192 ust. 7 PZP, Krajowa Izba Odwoławcza nie powinna orzekać co do zarzutu niepodniesionego w odwołaniu, a wydanie rozstrzygnięcia uwzględniającego ten zarzut istotnie narusza przepisy postępowania.

W dalszej części Odwołania omówione zostaną zarzuty dotyczące naruszenia przepisów postępowania oraz błędów w ustaleniach faktycznych, które doprowadziły do błędnego ustalenia przez KIO, że Przystępujący nie wykazał, iż cena oferty nie jest rażąco niska.

W toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wykonawca dwukrotnie złożył wyjaśnienia dotyczące sposobu obliczenia ceny oferty (wyjaśnienia z dnia 12 marca 2015 r. oraz z dnia 18 marca 2015 r.). **KIO nie rozstrzygnęła, że cena zaoferowana przez Przystępującego jest rażąco niska** (co uzasadniałoby jej odrzucenie na podstawie art. 90 ust. 3 PZP w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 4 PZP), lecz jedynie stwierdziła, **że złożone wyjaśnienia są niewystarczające dla uznania, że cena ta nie jest rażąco niska**. Z tych przyczyn, zasadniczym elementem niniejszej skargi są zarzuty dotyczące oceny wyjaśnień Przystępującego dokonanej przez KIO, odmiennej od oceny Skarżącego przeprowadzonej na etapie badania i oceny ofert.

Zgodnie z art. 90. ust. 3 PZP, zamawiający odrzuca ofertę wykonawcy, który nie złożył wyjaśnień lub jeżeli dokonana ocena wyjaśnień wraz z dostarczonymi dowodami potwierdza, że oferta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia. Na podstawie powyższego przepisu, Skarżący wszechstronnie rozważył, czy cena oferty Przystępującego może stanowić cenę rażąco niską, biorąc pod uwagę następujące zagadnienia:

- 1) przesłanki uznania ceny za rażąco niską z art. 90 ust. 1 PZP oraz wskazówki dotyczące kwalifikacji ceny jako rażąco niskiej ukształtowane w nauce prawa zamówień publicznych oraz w orzecznictwie,

- 2) treść wyjaśnień Przystępującego oraz
- 3) specjalistyczną wiedzę Skarżącego (jako podmiotu profesjonalnie zajmującego się prowadzeniem gospodarki leśnej) oraz wykonawców biorących udział w postępowaniu (jako podmiotów profesjonalnie zajmujących się wykonywaniem usług leśnych) na temat przedmiotu zamówienia.

Poniżej przedstawione zostaną szczegółowe argumenty, w świetle których uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie może się obronić. Na wstępie Skarżący podnosi, że Krajowa Izba Odwoławcza oceniła wyjaśnienia Przystępującego z perspektywy laika, a nie Zamawiającego, tj. podmiotu którego podstawowym zadaniem jest prowadzenie gospodarki leśnej, który ma rozległą wiedzę na temat warunków jej prowadzenia. To błędne założenie spowodowało nieprawidłowości w ocenie materiału dowodowego oraz błędy w ustaleniach faktycznych. Ocena wyjaśnień składanych przez wykonawcę w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, powinna być dokonywana z uwzględnieniem właściwości i wiedzy adresata tych wyjaśnień, czyli Zamawiającego. Odmienny bowiem będzie sposób argumentacji w relacji pomiędzy profesjonalistą a podmiotem nieznanym specyfiki usług leśnych a w relacji pomiędzy dwoma profesjonalistami.

Przystępujący nie był zobowiązany do wyjaśniania Zamawiającemu różnic w kalkulacji ceny oferty dla usług pozyskania w cięciach rębnych i przedrębnych, wbrew stanowisku KIO przytoczonemu w uzasadnieniu wyroku. Okoliczności te są faktami powszechnie znanymi zarówno dla Skarżącego jak i wykonawców biorących udział w postępowaniu, gdyż wynikają ze specyfiki przedmiotu zamówienia. Pozyskanie drewna w cięciach rębnych polega na wycinaniu starego drzewostanu, łatwo dostępnego, o znacznej masie. Dzięki temu, zleconą przez zamawiającego ilość surowca można pozyskać stosunkowo szybko i umiarkowanym nakładem pracy. Powyższe okoliczności decydują o niskiej pracochłonności tego typu prac, co przekłada się bezpośrednio na wysokość zysku wykonawcy. Natomiast pozyskanie w cięciach przedrębnych charakteryzuje się wycinaniem jednostkowych drzew, czasem trudno dostępnych, przez co wykonywanie usług wymaga więcej czasu na manewrowanie maszyną, a tym samym jest bardziej pracochłonne w stosunku do cięć na zrębach. Z tych przyczyn, Skarżący w Specyfikacji Istotnych Warunkach Zamówienia (zwanej dalej „SIWZ”) wymagał podania dwóch odrębnych stawek, tj. za pozyskanie 1m³ na zrębach oraz w cięciach przedrębnych. Zarówno Przystępujący jak i Strona przeciwna skargi wycenili stawki z tytułu pozyskania w cięciach przedrębnych na wyższym poziomie niż na zrębach. Powyższe jednoznacznie dowodzi, iż różnice w kosztach pozyskania w cięciach rębnych i przedrębnych są zrozumiałe dla podmiotów biorących udział w postępowaniu na wykonywanie usług leśnych i nie wymagają dowodu ani odrębnego komentarza.

- dowód:**
- 1) załącznik nr 1a do SIWZ,
 - 2) kosztorys Przystępującego,
 - 3) kosztorys Strony przeciwnej skargi,
 - 4) wyjaśnienia Skarżącego,
 - 5) zeznania świadka Wojciecha Chochowskiego.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku KIO zarzuca Przystępującemu, że nie wyjaśnił jak zamierza wykonywać prace w cięciach rębnych i przedrębnych tj. równoległe czy w jakikolwiek inny sposób i konsekwencji z tego wynikających dla kalkulacji przedstawionych kosztów. Powyższe twierdzenie jest błędne i wynika z braku szczegółowego zapoznania się z opisem przedmiotu zamówienia oraz sposobem świadczenia usług przez wykonawcę, określonym w SIWZ. W pkt 3.2. SIWZ określono zakres przedmiotu zamówienia poprzez określenie łącznej masy drewna przeznaczonej do pozyskania w cięciach rębnych i przedrębnych (20.200 m³) oraz łącznej masy drewna przeznaczonej do zrywki (20.200 m³). Jednocześnie, w załączniku nr 1a Zamawiający określił ilości poszczególnych usług. Zgodnie z pkt 3.4. SIWZ, szczegółowa lokalizacja prac, szacowana ilość, rodzaj oraz miejsce ich wykonywania określone zostały w załączniku nr 8 do SIWZ. Sposób zlecenia poszczególnych prac, a tym samym ich wykonywania w toku obowiązywania umowy, określony został w § 2 ust. 2.1, wzoru umowy stanowiącym załącznik nr 11 do SIWZ. Zgodnie z przytoczonym przepisem, Wykonawca będzie wykonywał przedmiot umowy sukcesywnie, stosownie do pisemnych zleceń przekazywanych przez upoważnionych przedstawicieli Zamawiającego. Zlecenie określać będzie zakres usług do wykonania, termin realizacji oraz lokalizację (adres leśny). Z powyżej przytoczonych przepisów SIWZ jednoznacznie wynika, że w opisie przedmiotu zamówienia podano ogólny szacunkowy rozmiar usług planowanych do wykonania w całym okresie obowiązywania umowy, zarówno w cięciach rębnych jak i przedrębnych (załącznik nr 8). Natomiast szczegółowy harmonogram wykonywanych prac leży po stronie Zamawiającego i uzależniony jest od jego bieżących potrzeb. Zatem, wykonawca wykonuje usługi zgodnie z treścią otrzymanego zlecenia, w miejscu wskazanym przez Zamawiającego (w cięciach rębnych lub przedrębnych) oraz pozostaje bez wpływu na rodzaj i miejsce aktualnie zleconych prac. Podsumowując, Wykonawca na etapie składania ofert nie ma szczegółowej wiedzy kiedy i jakie czynności będzie wykonywał. Powyższe zależy od treści zleceń wystawionych przez Zamawiającego. Tym samym, nie można oczekiwać od wykonawcy wyjaśnień „jak zamierza wykonywać te prace, czy równoległe czy w jakikolwiek inny sposób i konsekwencji z tego wynikających dla kalkulacji przedstawionych kosztów” jak wskazuje KIO w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

- dowód:**
- 1) SIWZ wraz z załącznikami nr 8 oraz nr 11,
 - 2) wyjaśnienia Skarżącego,
 - 3) zeznania świadka Wojciecha Chochowskiego

Błędna jest również dokonana przez KIO ocena wyjaśnień Przystępującego w zakresie kosztów dotyczących utrzymania pracowników. W pierwszej kolejności omówić należy znaczenie dokumentu „Wykaz osób, które będą uczestniczyć w wykonywaniu zamówienia” sporządzonego zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik nr 5 do SIWZ (zwany dalej: „wykazem osób”) oraz wyjaśnień złożonych przez Przystępującego w trybie art. 90 ust. 1 PZP. Zgodnie z pkt 7.3. lit. b SIWZ Zamawiający wymagał, aby wykonawcy przystępujący do postępowania wykazali spełnienie warunku udziału w postępowaniu w zakresie dysponowania osobami zdolnymi do wykonania zamówienia tj. co najmniej 2 osobami posiadającymi uprawnienia operatora, co najmniej 2 osobami posiadającymi uprawnienia pilarza oraz co najmniej 1 osobą z wykształceniem leśnym. Co istotne, Zamawiający dopuścił możliwość łączenia uprawnień operatora z innymi wymaganymi w jednej osobie poprzez zamieszczenie w SIWZ następującego zapisu „gdy osoby z uprawnieniami UDT (*operatora*) lub jedna z nich posiadają dodatkowe kwalifikacje wymagane w SIWZ (*uprawnienia pilarza lub wykształcenie leśne*), Zamawiający uzna to kryterium za spełnione w przypadku wykazania 2 osób- operatorów”. Ocena spełnienia tego warunku następowała na podstawie dokumentów wymienionych w pkt 7.4. ppkt 3 i 4 SIWZ tj. wykazu osób oraz oświadczenia, że wykazane osoby posiadają wymagane uprawnienia.

Podkreślić należy, że warunki udziału w postępowaniu, zgodnie z art. 22 ust. 1 PZP, definiują cechy podmiotu (właściwości wykonawcy), jakie są niezbędne do uznania, że wykonawca jest zdolny do wykonania zamówienia i daje gwarancję wiarygodności. Tym samym, **wykazanie spełnienia warunku w zakresie potencjału kadrowego, nie oznacza jednocześnie zobowiązania wykonawcy do wykonywania przedmiotu zamówienia przy pomocy konkretnych osób wskazanych w wykazie, w pełnym zakresie oraz przez cały okres obowiązywania umowy**, albowiem inny jest cel wprowadzenia do SIWZ warunków udziału w postępowaniu, który polega na zweryfikowaniu zdolności wykonawcy do należytego wykonania udzielanego zamówienia. Zamawiający nie zawarł w SIWZ postanowień nakazujących wykonawcy wykonywania usług za pomocą pracowników wykazanych w wykazie osób, jedynym wymaganiem w tym zakresie był obowiązek wykonywania tych czynności przez osoby (zamieszczone w wykazie lub inne) posiadające stosowne uprawnienia (tak: § 1 ust. 1.4. wzoru umowy, stanowiącego załącznik nr 11 do SIWZ).

Z powyższych przyczyn, ocena wyjaśnień Przystępującego dotycząca kosztów utrzymania pracowników z perspektywy danych zawartych w wykazie osób jest nieadekwatna. Przystępujący dokonał wyliczenia ww. kosztów dla okresów miesięcznych tj. zgodnie z miesięcznym okresem rozliczeniowym wynikającym z § 3 ust. 33. wzoru umowy. Zgodnie z przedstawioną kalkulacją Przystępujący założył, że dla należytego wykonania usług w jednym miesiącu potrzebne jest zaangażowanie trzech pracowników, tj. dwóch operatorów oraz pilarza. Zamawiający uznał to założenie za prawidłowe i adekwatne do rozmiarów przedmiotu zamówienia z następujących przyczyn:

- 1) SIWZ dopuszcza wykonywanie zamówienia przez dwóch pracowników pod warunkiem posiadania kilku rodzajów uprawnień pozwalających na wykonanie różnych rodzajów czynności,
- 2) zespół 3 osobowy spełnia wymagania Zamawiającego.

Dlatego przyjęta przez Przystępującego na każdy miesiąc średnia liczba trzech pracowników umożliwia prawidłowe wykonanie przedmiotu umowy. Bez znaczenia pozostaje fakt, że w tym czasie Przystępujący utrzymuje zatrudnienie na wyższym poziomie niż 3 pracowników, gdyż jak wynika z treści wyjaśnień, prowadzi on działalność również na terenie innych nadleśnictw, zatem sposób alokacji kadry leży wyłącznie gestii Wykonawcy. Co więcej, wyjaśnienie kalkulacji ceny oferty powinno dotyczyć kosztów i zysku przypadającego na dane zamówienie, a nie na pełen zakres aktywności gospodarczej wykonawcy.

Z powyższych przyczyn Zamawiający uznał, że Przystępujący przyjął do kalkulacji ceny oferty wystarczającą liczbę pracowników, która gwarantuje należyte wykonanie przedmiotu umowy. Ponadto, Skarżący nie może zgodzić się ze stanowiskiem KIO odnośnie niespójności treści wyjaśnień z pozostałymi dokumentami złożonymi wraz z ofertą. KIO argumentuje, że z przedłożonych umów o pracę wynikają inne zasady i stawki wynagrodzenia niż z wyjaśnień Przystępującego. Po pierwsze, umowy o pracę zostały przedłożone w celu wykazania liczby zatrudnionych pracowników na potrzeby oceny oferty w kryterium „Potencjał ludzki” (zgodnie z pkt 18.6 ppkt 3 SIWZ). Aby zdobyć punkty w ramach tego kryterium, wykonawca powinien wykazać określoną liczbę osób zatrudnionych na podstawie umowy w pełnym wymiarze czasu pracy. Zatem, kryterium dotyczyło osób zatrudnionych przez wykonawcę wg stanu na dzień składania ofert, a nie konkretnych pracowników, za pomocą których wykonawca będzie wykonywał zamówienie. Po drugie, nawet gdyby uznać, że wykonawca będzie wykonywał zamówienie przy udziale osób, których umowy o pracę złożył wraz z ofertą, należy podkreślić, że **kalkulacja ceny oferty dotyczy umowy w sprawie zamówienia publicznego, która jeszcze nie została zawarta (zdarzenie przyszłe i niepewne)**. Z tych przyczyn, kalkulacja zawiera pewien szacunek wyliczony w oparciu o planowane koszty. Przystępujący założył, że wynagrodzenie pracowników należne za prace wykonywane na rzecz Zamawiającego

będzie miało charakter wynagrodzenia akordowego oraz wynosić będzie odpowiednio 1,00 zł (w cięciach rębnych) albo 1,20 zł (w cięciach przedrębnych) za pozyskanie 1m³ drewna. Wynagrodzenie miesięczne wynosić będzie odpowiednio 3.360 zł oraz 2.520 zł brutto. Przyjęte założenie, Przystępujący powinien „wprowadzić w życie” po zawarciu z Zamawiającym umowy, a tym samym zabezpieczeniu środków na wypłaty wynagrodzenia dla pracowników. Natomiast jakakolwiek zmiana warunków umów o pracę, zwiększająca wynagrodzenie pracowników przed uzyskaniem przez Przystępującego pewności, że uzyska przedmiotowe zamówienie, byłaby nielogiczna i sprzeczna ze wzorcem postępowania racjonalnego przedsiębiorcy. W związku z powyższym, wszelkie rozważania KIO w zakresie konieczności przedłożenia przez Przystępującego wraz z wyjaśnieniami stosownych aneksów do umów o pracę są pozbawione logiki i nie mogą zasługiwać na poparcie.

Zamawiający, mając na uwadze treść art. 90 ust. 1 PZP zweryfikował również, czy wartość kosztów pracy przyjęta do ustalenia ceny oferty odpowiada co najmniej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Zgodnie z § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2014 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 r., aktualna wysokość tego wynagrodzenia wynosi 1750 zł brutto. Do tej kwoty należy doliczyć koszty pracodawcy związane z zatrudnieniem pracownika w łącznej wysokości ok. 360 zł (składka na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe, FGŚP, FP). Łączny koszt miesięczny pracodawcy przypadający na jednego pracownika wynosi 2.110 zł, zatem przy zatrudnieniu trzech pracowników - 6.330 zł. Przystępujący wykazał miesięczne koszty utrzymania pracowników na zdecydowanie wyższym poziomie tj. odpowiednio 10.220 zł albo 8.540 zł (w zależności od charakteru wykonywanych czynności). Przytoczona analiza dowodzi, że przyjęta przez Przystępującego wartość kosztów pracy bez wątpienia pozwala na zapewnienie pracownikom co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, ponadto pozostawia również pewną nadwyżkę pozwalającą na poniesienie ewentualnych dodatkowych kosztów.

Krajowa Izba Odwoławcza zarzuca Przystępującemu, że nie odniósł się w swoich wyjaśnieniach do pochodnych kosztów zatrudnienia, tj. kosztów BHP. W tym miejscu Zamawiający wskazuje, że wysokość kosztów pracy założona przez Przystępującego przekracza „wartości obowiązkowe” tj. koszt minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz koszty pracodawcy wynikające z przepisów o ubezpieczeniach społecznych, co zostało szczegółowo wyliczone powyżej. Wykonawca wskazał w wyjaśnieniach, że opisywane wartości dotyczą kosztów utrzymania pracowników (a nie tylko kosztów wynagrodzenia za pracę), zatem Zamawiający przyjął, iż przedstawiają pełną kalkulację wszystkich kosztów związanych z utrzymaniem pracownika, w tym koszty środków ochrony indywidualnej, o których mowa w art. 237(6) § 1 Kodeksu pracy.

W treści zaskarżonego orzeczenia KIO podnosi, że Przystępujący przyjął do kalkulacji ceny określone kwoty (cena za litr paliwa, cena za transport sprzętu, miesięczne koszty materiałów eksploatacyjnych) przy czym nie wykazał ich wysokości oraz nie wyjaśnił co wchodzi w zakres pozostałych miesięcznych kosztów związanych z użytkowaniem maszyn wielooperacyjnych. Z przytoczoną argumentacją nie sposób się zgodzić. Nie jest prawdą, że wszelkie elementy kalkulacji oferty wymagają udowodnienia za pomocą dokumentów. **Koszty, których wysokość jest powszechnie znana jak również znana Zamawiającemu, jako profesjonalnemu podmiotowi prowadzącemu gospodarkę leśną, nie wymagają dodatkowych dowodów z dokumentów.** Istotnym jest, aby wykonawca wykazał, że uwzględnił dany katalog kosztów w swojej ofercie w odpowiedniej wysokości. Informacje na temat cen paliw są powszechnie dostępne i znane każdemu użytkownikowi pojazdów. Z tych przyczyn Zamawiający nie widział potrzeby udowadniania, że określona przez Przystępującego stawka 4,50 zł za 1 lit oleju napędowego (ON) jest prawidłowa. Adekwatność tej stawki potwierdzają dane na temat średnich detalicznych cen paliw w województwach wg stanu na dzień 08.04.2015 r., gdzie cena za litr oleju napędowego oscyluje w granicach 4,49 zł – 4,68 zł za litr.

dowód:

- 1) zestawienie – średnie detaliczne ceny paliw w województwach,
- 2) wyjaśnienia Skarżącego,
- 3) zeznania świadka Wojciecha Chochowskiego.

Podobnie w przypadku kosztów transportu sprzętu. Przystępujący podał części składowe tych kosztów tj. planowaną ilość kilometrów oraz stawkę za kilometr. Odległość siedziby Przystępującego od siedziby Zamawiającego jest powszechnie znana i wynosi ok. 322 km. Przystępujący przyjął w ofercie dwukrotny transport dwóch sztuk sprzętu (tj. harvester i forwarder) w obie strony (2800 km), a zatem z jednym transportem „zapasowym” przypadającym na każdą sztukę sprzętu. Powyższe należy uznać za wystarczające. W tym miejscu Zamawiający wskazuje, że bezpośrednio na terenie wykonywania usług, sprzęt porusza się samodzielnie, bez konieczności angażowania firmy transportowej. Zamawiający nie mógł mieć również zastrzeżeń co do wysokości stawki, gdyż sam posiada sprzęt przeznaczony do pracy w lesie i zna rynkowe ceny usług transportowych. Przykładowo, w lutym 2015 r. Zamawiający poniósł koszty transportu sprzętu w wysokości 4,5 zł netto. Zatem stawka podana przez Przystępującego jest rzeczywista i przystaje do cen obowiązujących na rynku. Ponadto, podczas badania i oceny ofert Zamawiający miał wiedzę, że Przystępujący świadczy usługi z zakresu maszynowego pozyskania drewna na terenie Nadleśnictwa Barlinek położonego około 85 km od siedziby Zamawiającego, co dodatkowo może wpływać na obniżenie kosztów transportu maszyn.

- dowód:**
- 1) faktura VAT 9/02/201,
 - 2) wyjaśnienia Skarżącego,
 - 3) zeznania świadka Wojciecha Chochowskiego

Nie jest możliwe dokładne określenie poszczególnych składników kosztów eksploatacyjnych maszyn wielooperacyjnych, jak również ich dokładna wycena. Z tych przyczyn Zamawiający uznał za wystarczające zaplanowanie tych kosztów w orientacyjnej wysokości ok. 5.000 zł miesięcznie, co wg wiedzy Zamawiającego, odpowiada racjonalnemu poziomowi tych kosztów. Podczas rozprawy przed Krajową Izbą Odwoławczą Odwołujący podniósł, że wg wytycznych FAO (Food and Agriculture Organization), które Odwołujący popiera, koszty eksploatacyjne to wydatek rzędu ok. 20% kosztów paliwa. **Z treści wyjaśnień Przystępującego wynika, że założone miesięczne koszty eksploatacyjne maszyn operacyjnych oscylują w granicach 20% kosztów paliwa, zatem są zgodne z wytycznymi FAO (21,2% w cięciach przedrębnych oraz 16,5% w cięciach rębnych).** Powyższe dodatkowo potwierdza prawidłowość wyliczeń Przystępującego oraz prawidłowość oceny tych wyjaśnień dokonanej przez Skarżącego. Wbrew stanowisku KIO, faktury dokumentujące zakup materiałów eksploatacyjnych potwierdzają wyłącznie fakt dokonania zakupu tych materiałów oraz cenę towaru za określoną liczbę jego jednostek. Natomiast nie udokumentują w żaden sposób faktycznego zużycia poszczególnych materiałów przez daną maszynę oraz wysokości kosztów przypadających na dany okres. Tym samym, przedłożenie przez Przystępującego faktur na okoliczność wykazania kosztów eksploatacji maszyn wielooperacyjnych, wbrew argumentacji KIO, stanowiłoby wyłącznie generowanie dokumentacji pro forma i nie miałyby wartości dowodowej.

Ujęcie w kalkulacji ceny oferty „pozostałych kosztów” w wysokości 6.800 zł miesięcznie Zamawiający ocenił jako zasadne i racjonalne, ponieważ nie wszystkie koszty wykonania zamówienia da się przewidzieć na etapie wyceny. Tym samym, zaplanowanie pewnych kosztów „awaryjnych” uznać należy za pożądane zachowanie przedsiębiorcy i nie może stanowić podstawy do uznania, że wykonawca nie wykazał wszystkich niezbędnych kosztów.

Zamawiający nie może zgodzić się z interpretacją art. 90 ust. 1 PZP zastosowaną przez KIO, zgodnie z którą wyjaśnienia rażąco niskiej ceny bezwzględnie wymagają przedłożenia dowodów z dokumentów. Przepis ten konstytuuje obowiązek zamawiającego do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, wskazując jednocześnie przykładowy katalog elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny, które mogą wymagać wyjaśnienia. Zakres elementów podlegających wyjaśnieniu jak również dowodów na ich poparcie powinien być oceniony w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego. Podkreślić należy, że przepis ten nie zawiera katalogu środków dowodowych, zatem w opinii

Skarżącego, również wyjaśnienia wykonawcy mogą stanowić dowód na okoliczność realnego i rzeczywistego charakteru zaoferowanej ceny. W niniejszej sprawie elementami cenotwórczymi są w szczególności: koszty utrzymania pracowników, używania maszyn, paliwa i transportu. Wysokość tych kosztów w znacznej mierze opiera się na stawkach wynikających z przepisów prawa (wynagrodzenie pracowników) oraz stawkach powszechnie znanych lub znanych Zamawiającemu. Natomiast kluczowa jest przyjęta przez wykonawcę ilość jednostek, przez którą dana stawka będzie przemnożona tj. ilość godzin pracy, wielkość zużycia paliwa, ilość przejechanych kilometrów. Wykonawca sprostął ciężarowi wykazania, za pomocą złożonych wyjaśnień, że skalkulował odpowiednią ilość jednostek dla prawidłowego wykonania przedmiotu zamówienia. Wyjaśnienia Przystępującego są w tym zakresie spójne i logiczne i nie wymagają dodatkowych dowodów. Odmienne, błędne ustalenia KIO w tym zakresie są pochodną naruszenia przepisów postępowania przytoczonych w petitum skargi.

Zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 4 PZP, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia. Ponadto, zgodnie z art. 92 ust. 1 pkt 2 PZP, w przypadku odrzucenia oferty, Zamawiający zobowiązany jest przedstawić uzasadnienie faktyczne i prawne. Okoliczności, w których zamawiający może uznać cenę oferty za rażąco niską, a tym samym odrzucić ją na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 PZP, określone zostały w art. 90 ust. 3 PZP, tj. jedynie wówczas, gdy wykonawca nie złożył wyjaśnień lub jeżeli ocena wyjaśnień wraz z dostarczonymi dowodami **potwierdza, że oferta zawiera rażąco niską cenę** w stosunku do przedmiotu zamówienia. W niniejszej sprawie **nie można stwierdzić, że wyjaśnienia Przystępującego potwierdzają rażąco niską cenę oferty**. Zdaniem Skarżącego, Przystępujący dostatecznie wykazał, że oferowana cena nie jest rażąco niska (o czym mowa w pierwszej części uzasadnienia), lecz nawet w przypadku przyjęcia, że wyjaśnienia Przystępującego obarczone są pewnymi nieścisłościami i nie wyjaśniają w pełnym zakresie wysokości zaoferowanej ceny, nie stanowi to wystarczającej podstawy do odrzucenia oferty w oparciu o art. 90 ust. 3 PZP. Przepis wyraźnie stanowi, że **przesłanką odrzucenia oferty jest potwierdzenie w treści wyjaśnień wykonawcy, że oferta zawiera rażąco niską cenę, a nie sam fakt niewykazania przez wykonawcę, że cena nie jest rażąco niska**. Nowelizacja ustawy Prawo zamówień publicznych dotyczyła przepisu z art. 90 ust. 2 PZP, tj. przeniesienia ciężaru dowodu na wykonawcę. Natomiast brzmienie przepisu dotyczącego przesłanek odrzucenia oferty z rażąco niską ceną (art. 90 ust. 3 PZP) nie uległo zmianie. W tej sytuacji Zamawiający nie może odrzucić oferty wykonawcy, jeżeli ten nie wykaże, że oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny, jeżeli cena tej oferty nie jest rażąco niska. W odpowiedzi na odwołanie Zamawiający zaprezentował obszerną argumentację potwierdzającą, że cena Przystępującego nie może być uznana za

rażąco niską, którą to argumentację podtrzymuje w pełnym zakresie. Konkludując stanowisko Zamawiającego przedstawione w toku postępowania przed KIO, wskazać należy następująco:

- 1) Zgodnie z jednolitą linią orzecniczą Krajowej Izby Odwoławczej i sądów okręgowych, za cenę rażąco niską w stosunku do przedmiotu zamówienia uznaje się cenę nierealistyczną, cenę która odbiega od cen obowiązujących na danym rynku w taki sposób, że nie ma możliwości realizacji zamówienia w należyty sposób przy założeniu osiągnięcia choćby minimalnego zysku.
- 2) Druga w kolejności oferta cenowa (oferta Strony przeciwnej) była droższa o 16.698,09 zł (co stanowi niecałe 3 % ceny brutto tej oferty).
- 3) Ceny 70% złożonych ofert są niższe o ponad 20% od kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia.
- 4) Średnia arytmetyczna cen wszystkich ofert stanowi 76,7% kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia.
- 5) Ceny rynkowe ukształtowały się na poziomie ok 24 % niższym niż wartość przedmiotu zamówienia. Na podobnym poziomie ukształtowały się ceny w innych jednostkach Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie.
- 6) Z kalkulacji ceny Przystępującego wynika, że osiągnie on zysk w wymiarze 28-30% ceny oferty.

- dowód:**
- 1) zawiadomienie o wyborze oferty najkorzystniejszej,
 - 2) pismo Dyrektora RDLP w Szczecinie z dnia 08.04.2015 r.

Aktualne pozostaje orzecznictwo KIO w zakresie rażąco niskiej ceny jako przesłanki odrzucenie oferty. W uzasadnieniu wyroku z dnia 21 stycznia 2013 r. wydanym w sprawie o sygn. akt KIO 2929/12 KIO wskazała:

„Przesłanka z art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, nie może być stosowana w oderwaniu od ustalenia i wykazania, że doszło do złożenia oferty z rażąco niską ceną. Odrzucenie oferty tylko z powodu braku złożenia satysfakcjonujących i wyczerpujących wyjaśnień prowadziłoby do naruszenia równego traktowania wykonawców oraz przejrzystości decyzji zamawiającego.”

Podobnie w wyroku z dnia 14 listopada 2012 r. (KIO 2352/12):

„Zamawiający dokonując odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych w związku z zaferowaniem rażąco niskiej ceny nie może w treści uzasadnienia skupiać się jedynie na arytmetycznym porównaniu ceny oferty odrzucanej do cen innych złożonych w danym

postępowaniu ofert oraz własnych szacunków.(...) Należy przyjąć, że zarzut rażąco niskiej ceny wobec wykonawcy jest bezpodstawny skoro na rynku funkcjonują ceny jeszcze niższe bądź porównywalne z ceną ocenianej oferty."

Powyższe argumenty nie pozwalają przyjąć, że cena oferty Przystępującego jest rażąco niska. Co więcej, Krajowa Izba Odwoławcza również nie ustaliła, że cena oferty jest rażąco niska. **Tym samym, odrzucenie oferty na podstawie art. 90 ust. 3 PZP w zw. z art. 89 ust.1 pkt 4 PZP, nie było w niniejszej sprawie dopuszczalne.** Zastosowanie tych przepisów przez KIO i nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty Przystępującego stanowi naruszenie prawa materialnego i przesądza o wadliwości zaskarżonego wyroku.

Uzasadnienie powołania nowych wniosków dowodowych

Skarżący dowiedział się o ustaleniach Izby, które zadecydowały o uznaniu wyjaśnień Przystępującego za niewystarczające, dopiero z treści uzasadnienia wyroku KIO. Argumentacja Strony przeciwnej podniesiona w odwołaniu była w tym zakresie ogólnikowa, zatem na etapie postępowania przed KIO nie było potrzeby powoływania dowodów wymienionych w pkt III ppkt 4 i 5 petitum niniejszej skargi. Potrzeba ich powołania nastąpiła dopiero przy wnoszeniu niniejszego środka zaskarżenia. Z tych przyczyn, omawiany wniosek dowodowy należy uznać za zgłoszony w terminie.

Uzasadnienie zwolnienia od opłaty sądowej

Na podstawie art.94 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Skarżący (jako statio fisci Skarbu Państwa) nie ma obowiązku uiszczania opłat.

Uzasadnienie właściwości sądu

Zgodnie z art. 198b ust. 1 PZP skargę wnosi się do sądu okręgowego właściwego dla siedziby albo miejsca zamieszkania zamawiającego. W niniejszej sprawie, siedzibą zamawiającego jest miejscowość Ośno Lubuskie. Krajowa Izba Odwoławcza w pouczeniu o przysługującym zamawiającemu środku zaskarżenia wskazała jako właściwy Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. Jednakże ww. pouczenie jest błędne.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych, sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. Rozpoznawanie tych spraw, na mocy art.1 tej ustawy powierzono sądom rejonowym i sądom okręgowym, w których tworzy się odrębne jednostki organizacyjne (sądy gospodarcze). Niniejsza sprawa dotyczy stosunku cywilnego pozostającego w zakresie działalności gospodarczej obu stron postępowania, zatem spełnia powyżej przytoczoną definicję.

Zgodnie z § 1 pkt 10 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych, Sądowi Okręgowemu w Szczecinie przekazano rozpoznawanie spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw, z obszaru właściwości Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim.

W związku z powyższym, właściwy w niniejszej sprawie będzie sąd gospodarczy – Sąd Okręgowy w Szczecinie.

Załączniki:

1. dowód przesłania odpisu skargi Stronie przeciwnej oraz jej pełnomocnikowi,
2. odpis skargi,
3. faktura VAT nr 9/02/2015,
4. zestawienie średnich detalicznych cen paliw w województwach.

PROKURATOR
NADLEŚNICZY PAŃSTWA LUBUSKIE
A. Tutka
Artur Tutka

ZAKŁAD WYROBÓW I PREFABRYKATÓW
 BETONOWYCH DIONIZY WOŃSKI
 Wojska Polskiego 45, 66-435 Krzeszyce
 Tel.: 95/7579248, NIP: 598-000-19-32
 Bank Zachodni WBK S.A.
 nr 15 1090 1900 0000 0005 1000 0607

UP 1572/0048

Miejsce wystawienia:

Krzeszyce

Data sprzedaży:

2015-02-19

Data wystawienia:

2015-02-19

Sprzedawca:

ZAKŁAD WYROBÓW I PREFABRYKATÓW
 BETONOWYCH DIONIZY WOŃSKI
 Wojska Polskiego 45
 66-435 Krzeszyce
 NIP: 598-000-19-32

Nabywca:

Państwowe Gospodarstwo Leśne - Lasy Państwowe
 Nadleśnictwo Osno Lubuskie
 Rzepińska 11
 69-220 Osno Lubuskie
 NIP: 5980003121

Faktura VAT 9/02/2015

Lp	Nazwa	PKWiU	Ilość	j.m.	Cena brutto	VAT [%]	Wartość netto	VAT	Wartość brutto
1	Usługa transportowa		349,000	km	5,54	23	1 571,92	361,54	1 933,46

według stawki VAT	wartość netto	kwota VAT	wartość brutto
Podstawowy podatek VAT 23%	1 571,92	361,54	1 933,46
Razem:	1 571,92	361,54	1 933,46

Razem do zapłaty:

1 933,46

Słownie: jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści trzy PLN
 46/100

Pozostało do zapłaty: 1 933,46

W terminie: 7 dni = 2015-02-26

Wystawił(a):
 Wojciech Wołański

Podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury VAT

ZAKŁAD WYROBÓW I PREFABRYKATÓW BETONOWYCH
 DIONIZY WOŃSKI
 ul. Wojska Polskiego 45, 66-435 Krzeszyce
 tel. 95 757 92 48, fax 95 757 92 49
 NIP: 598-000-19-32

Odebrał(a):

Nadleśnictwo Osno Lub.
 ul. Rzepińska 11, 69-220 Osno Lub.
 tel./fax 95 757 74 00 (10)
 NIP 598-000-31-21, REGON 810539258

Podpis osoby upoważnionej do odbioru faktury VAT

Za zgodność z oryginałem

2015-05-11

data.....podpis

NADLEŚNICZY
 NADLEŚNICTWO OSNO LUBUSKIE

Artur Tutka

ŚREDNIE DETALICZNE CENY PALIW W WOJEWÓDZTWACH

Średnie ceny detaliczne paliw w województwach

Aktualizacja	Województwo	Pb 98	Pb 95	ON	LPG
2015-04-08	dolnośląskie	4,84	4,64	4,59	1,96
2015-04-08	kujawsko-pomorskie	4,89	4,65	4,61	1,98
2015-04-08	lubelskie	4,86	4,63	4,55	1,90
2015-04-08	lubuskie	4,89	4,63	4,55	1,97
2015-04-08	łódzkie	4,88	4,66	4,62	1,95
2015-04-08	małopolskie	4,94	4,73	4,67	2,00
2015-04-08	mazowieckie	4,92	4,68	4,60	2,07
2015-04-08	opolskie	4,95	4,68	4,64	1,95
2015-04-08	podkarpackie	4,85	4,64	4,60	1,91
2015-04-08	podlaskie	4,88	4,66	4,59	1,92
2015-04-08	pomorskie	4,93	4,71	4,59	2,03
2015-04-08	śląskie	4,85	4,63	4,49	1,93
2015-04-08	świętokrzyskie	4,94	4,68	4,63	1,94
2015-04-08	warmińsko-mazurskie	4,90	4,68	4,60	1,96
2015-04-08	wielkopolskie	4,84	4,66	4,61	1,99
2015-04-08	zachodniopomorskie	4,91	4,69	4,68	2,06